

مؤسسې : ابن السري
مصطفى نابق

مدیرې : ابن السري
احمد جودت

آسيان

أدبي، علمي، اخلاقي هفته لقي مجموعه در

برنجي سنه

نومرو ۲

برنجي جلد

۲۱ شعبان ۱۳۲۶

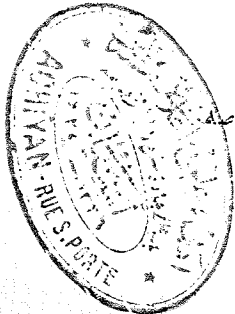
۴ ايلول ۱۳۲۴

استانبول

محل اداره سي : باب عالي جاده مننده دائرة مخصوصه

مطبعة عامره

۱۳۲۶

رومان

عفو

- مابعد -

اون سکز ياشنده بربرمزك قلباً، خيلاً رفيق اولمشدق. دها صوكره اسرار قلییه مزی ده تعاطی به باشلادق. او آرهلق باشقه باشقه مسلكلر بزی طریق تحصیلده آیریور، حقیقت حیاته تماس ایتدکجه طبایع مزده موجود اولان تخالف میدانده چیقوردی؛ فقط محبت مشترکه مز خارجنده اساسلی هیچ بر تبدل یوقدی. چونکه بو محبت، سرگذشت قلبمزك، مقدرات حیاتمزك الكصیمی و حقیقی قسمی تشکیل ایدیوردی.

هویر، حیاتی طبق برعسكرك وظیفه سنی طایمسی طرزنده اعتراض ایتکمیزین قبول ایدن عفت فطریه سیاه بکا چوق دفعه لر اساسلی درس لر ویرمشدی. کوله رك اوکا:

— سن بنم وجدانمسك!

دیردم. بو سوز ایلک اوکجه جانی صیقار، فقط صوكره بارد نظرلرینه آنی بر تبسم کله رك:

— یا سن، دیردی، سن بنم قلبم دکلده نه سک؟

واووقت، قلبلر من انسانیتیه مقدر اولان حسیاتك الكصاف و بلندلیه مشحون اولوردی.

هیئاتکه حیات بزی بواذواقه طویه طویه نائل ایده جک یرده امسك لطف ایتمکدن خط آلیوردی. چونکه هویر سن سیر مکتبندن چیقوب پارسك شرق طرفلرنده بر آلایه مأمور اولدینی زمان، بن دیپلوماسی مسلکی ایچون لازم کلن امتحانلری ویرمکه حاضر لانیور، خارجیه نظارتنه دوامه مجبور بولنیوردم. صوكره او پارسه عودت ایتدی، بن بکرش سفارتنده کتابته تعیین اولوندم. بر آز صوكره ملازم لکه سودانه کیدرك اوراده اون بش آی امتداد ایدن ایکی محاربه نتیجه سنده یوز باشیلنی اجر از ایتیشیدی. ایرته سی سنه اوله ندی. او آرهلق

بن دده پارسه گمشدم. هيچ اولمازسه بر کون قدر اونک شو سعادتى کوره بيلدم. بونى متعاقب بر سنه بوتون قيش، او مکتب حربيه يه دوام ايتديکى مدتجه، پارسده برلشده. بويله آلتى سنه کچدى، بو مدت ظرفنده نادر وقيصه تصادفله، بزه آلام افتراق دها اى حس ايتديرمشدى. او آرهلق بن خارجيه نظارتنده بر مأموريته تعيين اولوندم. آرتق بر مدت پارسده قالهرق اونى صيق صيق کورمکه ذوقياب اوله جغمى ظن ايدىوردم. ديرکن هو بردن بر مکتوب آلام. تقاعدلکنى استدعا ايتديکنى، آلاينى، بوتون مناسباتى، استقبالى پک پارلاق اولان مسلکنى ترك ايدهرک زوجه سيله، چوجيله اوزاق بر ايلتک هجرى بر کوشه سنده کى مالکانه سنه چکيلديکنى يازيوردى.

هرکس کى بنم ايجونده هو بر آرتق غائب اولمش ديمکدى. ايکى اوچ آيده بر کره بر مکتوبى کليردى؛ ايکى اوچ آيده بر مکتوب کوندريردى. بو مکتوبلر نده صميميت يوق ديم؛ فقط حيات خصوصيه سندن بالخاصه بحث ايتک اistemديکى آکلاشيليردى. صوکره پک آز بر مدت ايجون وپک سيرک اولهرق پارسه کلديکم زمان، قيصه بر ملاقات... ايشته بر چوق سنه لر دنبرى دوستلغمزک بوندن باشقه نشانه تمارديسى قالمامشدى. دوستمى سکوته اجبار ايدن اسبابک استکناه اولنه ميه جق درجه ده آغير ومهم اولديغنى حس ايتشدم. بکليوردم که بو سکوتى ينه کنديسى اخلال ايتسين. بوندن دوستلغمزه بر شائبه قونه جنى مطالعه سى، بر آن بيله ذهنمدن کچمه مشدى.

برکون پارس حياتنک البحرائلى بردوره سنده مشغول طرب ايکن (آردهن) قصبه سى پوسته خانه سنک مهريله بر مکتوبده هو بر بکا زوجه سنک وفات ايتديکنى يازيوردى. صانکه دها دون بر اکده بولتمش ظن ايتديکم بو قادينک خبر وفاتى بنى او قدر حيرت ايجنده يراقدى، صانکه اون سنه دنبرى يابانجى دينه جک درجه ده بر بر مزدن اوزاق قالمامشز کى بو فلاکت قلبى اويله درين بر آله دوچار ايتدى که تعريف ايدم. برکون کلوبده زوج وزوجه نك نهايت

ویره جکارینی امید ایتدیکم بو حیات منزوینه دیمک که او مدهش، اوانصافسز اولوم خاتمه چکمشدی. بو فحیج خاتمۀ حیات نظرمدۀ او یله وحشیانه بردهشته بویودی که قورقعه باشلادم. کوزمک اوکنده یاری آچیق طوران او مکتوب قارشیسنده وجودم حرکتسز ایکن ذهنم، زواللی آرقداشمک شیمدی چکمکه اولدینی اضطراری تصور ایدیوردی. بر طرفندن ده بو کونه قدر هر کسدن صاقلادینی اوسر حیاتی شیمدی اولومک فاش ایده جکی مطالعۀ سیله متسلی اولیوردم. ذاتاً مکتوبده خسته لغت اسبابی، سوکیلی زوجهنک ساکن و آسوده بر اولومله ترک حیات ایتدیکنی یازدقندن سوکره کندینه نقل کلام ایدیور ویدیوردی که؛ اولوم اونی اک چوق سودیکم زمان المدن آلدی، فقط یارین اونی آلتی سنه لک حیات مشترکه منک سکون و تنهایی کی کوروتوسسز، ولوله سز، تک و تنها قصبه نک اوفاجق مزارلغه کوتوروب براقدیغمز زمان روحی بودنیاده برچوق آلام و اضطرار اته قاتلانۀ رق قازاندینی سکون و راحتله مشحون اوله جقدر. . . یارین ایچون سنی دعوت ایتدیکمه کوجنمه، فقط وقتک اولورسه طورما کل، بکا یاردیم ایدرسک. . .»

« بکا یاردیم ایدرسک. . .» سنه لرجه افتراقدن، سنه لرجه سکوتدن سوکره یینه اعماق قابمزده کیزله ن مودتدن، او هیچ دیکشمه یین صمیمی دوستلقدن استمداد ایدیوردی. بوکا تعجب ایتدم، بالعکس ممنون و منتدار اولمشدم، همان جواب ویردم، وایرته سی هفته ایچنده برقاج کونلک رخصت آله رق بر صبح ترده نه بیندم؛ اوکله یه طوغری (لوییه ر) ک بر ساعت مسافه سنده کائن. . . استاسیوننه چیقدم.

مشتاق

— مابعدی وار —